

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/78/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120011526
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3120011526.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Beáty Javorkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. novembra 2021 prejednal odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín a obžalovaného

F. S.,

nar. XX.XX.XXXX v C. nad C., trvale bytom X. V., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody llava v inej veci, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/119/2020 zo dňa 22.07.2021 a takto jednomyselne

rozhodol:

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom výroku o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný F. S. pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku súdu prvého stupňa odsudzuje podľa § 148 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 37 písm. m), 38 ods. 4, 41 ods. 2 a 43 Tr. zák. k úhrnnému a ďalšiemu trestu odňatia slobody na 11 (jedenásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný zaraďuje na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

II.

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného zamieta, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný F. S. uznaný vinným zo zločinu zabitia podľa § 148 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. (skutok v bode 1/), zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b), c) Tr. zák. s poukazom na §§ 139 ods. 1 písm. i) a 140 písm. c) Tr. zák. (skutok v bode 2/) a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Tr. zák. (skutok v bode 3/), pretože

1/ dňa 26.04.2020 v izbe rodinného domu v H., Z. XXX/X, v čase okolo XX.XX hodiny po predchádzajúcej konzumácii alkoholu dal svojej manželke Z. S. silnú facku, v dôsledku ktorej spadla na gauč, následne

asi po 15 minútach jej opäť bezdôvodne dal silnú facku, kde opäť spadla na gauč, potom asi po 10 minútach sa poškodená postavila a chcela ísť na WC, načo sa postavil obvinený a so slovami: „kde ideš ty suka“ jej opäť dal silnú facku, v dôsledku ktorej poškodená spadla na tvrdú plávajúcu podlahu a udrela si zadnú časť hlavy, následne asi po minúte si sadla na gauč, z ktorého ju obvinený laktom zhodil na zem, kde zaspala, pričom v dôsledku útokov obvineného utrpela poškodená akútne zakrvácanie pod tvrdú blanu mozgovú, krvácanie do mäkkých blán mozgových, opuch mozgu a drobnoložiskové zakrvácania do mosta, v dôsledku ktorých poranení dňa 26.04.2020 o 19.30 hodine zomrela,

2/ dňa 26.04.2020 vo večerných hodinách po odchode RZP sa obvinený F. S. v izbe rodinného domu v H., Z. XXX/X, vyhrážal spolubývajúcemu a bývalému manželovi nebohej Z. S. S. H., ktorý bol prítomný dňa 26.04.2020 pri útoku obvineného na Z. S., v dôsledku ktorých Z. S. zomrela, že ak nepovie, že obvinený F. S. svojej nebohej manželke nič neurobil a že nič nevidel a nepovie neskôr na polícii presne to, čo mu povie, tak ho zabije on alebo jeho kamaráti, čo mu zopakoval aj pred jeho výsluchom na polícii dňa 27.04.2020,

3/ dňa 20.08.2020 približne v čase o 14.00 hodine na verejnom priestranstve pred barom Kamenec v Nemšovej po predchádzajúcej slovnej potýčke, fyzicky napadol poškodeného A. C., a to tak, že ho pästou udrel do oblasti tváre, následkom čoho poškodený spadol na zem, čím mu spôsobil zlomeninu nosa a tržnú ranu v čelovej oblasti o dĺžke približne 7 cm, v dôsledku ktorých bol poškodený po dobu 6 dní obmedzený pri vykonávaní bežných životných činností a úkonov, hoci bol rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. 3T 77/19, právoplatným dňa 24.10.2019, odsúdený za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zákona.

Bol za to odsúdený podľa § 148 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 37 písm. m), h), 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 a 41 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 8 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Tento rozsudok ale nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote podali voči nemu odvolania prokurátor i obžalovaný. Prokurátor odvolanie podal proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. Obžalovaný zahlásil odvolanie priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení napadnutého rozsudku, a to proti výrokom o vine v prípade skutkov v bodoch 1/ a 2/ a tiež proti výroku o treste.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že samosudkyňa súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku konštatovala, že zákonné rozpätie trestu za použitia asperačnej zásady je v upravenej sadzbe od 7 rokov a 9 mesiacov do 13 rokov a 4 mesiace. Uložený trest odňatia slobody tak predstavuje takmer najnižšiu možnú výmeru trestnej sadzby, ktorú zákon umožňoval za spáchané skutky uložiť. Zhrnul, že obžalovaný sa dopustil násilného trestného činu voči blízkej osobe - manželke Z. S. (ďalej len „nebohá“). V jeho prípade sa nejednalo o ojedinelý exces, ale násillia voči nej sa dopúšťal opakovane. Obžalovaný zároveň spáchal viac násilných trestných činov a má jednoznačne sklony k páchaniu trestnej činnosti. Z výpovedí svedkov vyplynulo, že má agresívnu a výbušnú povahu. Zo znaleckého posudku vyplynulo, že jeho osobnosť je emočne nestabilná s náchylnosťou konať impulzívne, a to bez ohľadu na následky. U obžalovaného absentuje čo i len náznak elementárnej ľútosti zo straty nebohej. Ďalej poukázal na to, že obžalovaný bol v minulosti 5-krát súdne trestaný a zároveň bol 6-krát priestupkovo postihnutý, a to aj pre priestupok spáchaný voči nebohej, kedy ju chytil za vlasy a ťahal, čím jej spôsobil drobnú tržnú ranu na vnútornej strane ušnice. Navyiac sa obžalovaný všetkých troch skutkov dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom a v minulosti už bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý ho ale nevedol k prevýchove. S prihliadnutím na jeho nekritický postoj k trestnej činnosti a k tomu, že sa jednalo o tri úmyselné násilné trestné činy, z toho dva zločiny, spáchané voči blízkej osobe, voči kamarátovi a voči staršej osobe a že nebola u neho zistená žiadna poľahčujúca okolnosť, sa potom trest odňatia slobody pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby javí ako absolútne neprimeraný, ktorý nemôže splniť svoj účel. Navrhol preto, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že napadnuté výroky považuje za nezákonné a nedôvodné s tým, že sa na tom podpísali aj chyby v konaní, ktoré predchádzali jeho vydaniu. V prvom rade uviedol, že písomné vyhotovenie napadnutého rozsudku je v rozpore s

ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. V prípade skutku v bode 1/ namietal spôsob ustálenia skutkového stavu, keďže súd prvého stupňa ho prevzal z obžaloby prokurátora bez akejkoľvek zmeny. Pritom ho bez akéhokoľvek vysvetlenia oprel o jediné z viacerých výpovedí poškodeného S. H. (ďalej len „poškodený“), a to aj napriek tomu, že táto výpoveď je v rozhodujúcich otázkach výrazne rozdielna v porovnaní s ostatnými. To, že sa útok na nebohú odohral v čase a spôsobom, ako to poškodený opísal v tejto výpovedi (zo dňa 02.05.2020), ale jednoznačne vyvracajú závery znaleckého posudku zo súdnej pitvy nebohej, ako aj výpoveď znalca MUDr. U. N., PhD. na hlavnom pojednávaní. Poukázal na to, že jediným zranením, ktoré korešponduje s fackou do oblasti ľavého líca nebohej, je drobná okrúhla podliatina nad hranou ľavej sánky nebohej, ktorá mohla vzniknúť jedinou a navyše slabou fackou na oblasť ľavého líca, čo ale nekorešponduje s právnou kvalifikáciou v prípade tohto skutku z dôvodu nedostatku úmyslu ublížiť inému na zdraví. Znalci ani nevylúčili, že k pádu nebohej na podlahu došlo samo o sebe len v dôsledku jej stavu ťažkého stupňa opitosti (2,31 promile alkoholu v krvi a 3,99 promile alkoholu v moči), i keď takýto mechanizmus vzniku úrazu pokladali za menej pravdepodobný, nakoľko podľa nich išlo o akcelerovaný pád. Aj bez odborných znalostí si však dovoľí tvrdiť, že takýto akcelerovaný pád nemusí byť spojený s násilným konaním inej osoby, ale môže k nemu dôjsť ako dôsledok rôznych iných príčin. Dodal, že bezprostredne po pitve nebohej, v čase pred pribratím znalcov do konania, bol o tejto pitve vypracovaný písomný protokol. Znalec MUDr. U. N., PhD. si na hlavnom pojednávaní presne nepamätal, čo v ňom bolo uvedené k mechanizmu vzniku zranení nebohej. I keď znalec uviedol, že na stranách 3 až 7 znaleckého posudku je uvedený prepis tohto protokolu, považuje za nesprávne to, že súd prvého stupňa zamietol jeho návrh na jeho zabezpečenie do spisu, keďže práve obsah protokolu a najmä z neho vyplývajúce skutočnosti by mohli vyriešiť otázku mechanizmu vzniku zranení nebohej, nakoľko do záverov znaleckého posudku premietli znalci skutočnosti uvádzané poškodeným. Ďalej uviedol, že výrok o vine v prípade skutku v bode 2/ je založený výlučne na jedinom dôkaze - výpovedi poškodeného, ktorý vypovedal v prípravnom konaní v dňoch 27.04.2020, 02.05.2020 a 17.09.2020 a následne na hlavnom pojednávaní dňa 22.04.2021. Jeho prvá výpoveď zo dňa 27.04.2020 ho zo spáchania trestnej činnosti v prípade skutkov v bodoch 1/ a 2/ neusvedčuje, avšak súd prvého stupňa úplne nekriticky prijal jeho vysvetlenie v tom, že v tento deň vypovedal nepravdivo z dôvodu obáv o život a zdravie seba a jeho maloletej dcéry. Paradoxne ale hrozba vykonaním takéhoto násillia voči maloletej dcére poškodeného nie je súčasťou skutkovej vety. Poukázal v konkrétnostiach na rozpory vo viacerých výpovediach poškodeného, pričom jeho osobu považuje za neverohodnú a v tejto spojitosti považuje za vylúčené, aby boli za dôkazy, ktoré ho usvedčujú, pokladané aj výpovede svedkov B. E. a Z. E.. Súd prvého stupňa tiež pri hodnotení výpovede poškodeného nechal úplne bez povšimnutia to, že pri výpovedi dňa 17.09.2020 uviedol, že sa mu vyhrážal už v čase prítomnosti členov RPZ a hliadky polície, ako aj členov rodiny nebohej na mieste činu, ako aj na hlavnom pojednávaní tvrdil, že o jeho fackovaní poškodenej členom hliadky RZP povedal. V súvislosti s touto ďalšou zmenou jeho výpovede súd prvého stupňa zamietol ďalší návrh na vykonanie dokazovania - vypočutie ošetrojúceho lekára RZP. Navrhol preto, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil v ním napadnutej časti a vec podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil súdu prvého stupňa, aby ju znovu prejednal a rozhodol. Alternatívne zároveň navrhol, aby odvolací súd po zrušení napadnutého rozsudku podľa § 322 ods. 3 Tr. por. a po eventuálnom doplnení dokazovania pred odvolacím súdom (opätovne navrhol doplniť dokazovanie zadovážením písomného protokolu z pitvy nebohej a vypočutím ošetrojúceho lekára RZP, ktorý sa ako prvý dostavil na miesto činu) sám rozhodol o jeho oslobodení spod obžaloby pre skutky v bodoch 1/ a 2/ podľa v § 285 písm. a) Tr. por. a zároveň aby mu uložil trest iba pre skutok v bode 3/ napadnutého rozsudku.

Písomne prostredníctvom obhajcu sa obžalovaný vyjadril k odvolaniu prokurátora. Uviedol, že pri úprave dolnej hranice trestnej sadzby mal súd prvého stupňa postupovať tak, že ju zvýši o 1/3 rozdielu medzi základnou dolnou a základnou hornou hranicou trestnej sadzby trestného činu najprísnejšie trestného, teda o 1 rok a 8 mesiacov, a preto mal pri úvahe o ukladaní trestu vychádzať z „upraveného“ rozpätia 6 rokov a 8 mesiacov až 13 rokov a 4 mesiace. V takom prípade odpadá základný argument, pre ktorý pokladá prokurátor uložený trest za neprimerane mierny. Okrem toho všetky skutočnosti, na ktoré prokurátor poukazoval, sa premietli do úpravy trestnej sadzby v smere zvýšenia jej dolnej hranice. Navrhol preto, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní zotrval obžalovaný na svojom písomnom návrhu a tiež navrhol odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť. Zotrval taktiež aj na v písomnom odvolaní uvedených návrhoch na doplnenie dokazovania.

Prítomný prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí v konečnom návrhu uviedol, že sa pridriava konečného návrhu uvedeného v odvolaní podriadeného prokurátora a navrhol teda, aby odvolací súd obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody minimálne vo výmere 9 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Taktiež navrhol, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poškodená B. E. na verejnom zasadnutí v konečnom návrhu uviedla, že nesúhlasí s odvolaním obžalovaného a naopak súhlasí s odvolaním prokurátora.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť odvolaniami napadnutých výrokov rozsudku (teda výrokov o vine v prípade skutkov 1/ a 2/ a výroku o treste), ako aj konanie, ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné a odvolanie obžalovaného dôvodné nie je.

Odvolací súd tiež zistil, že nové rozhodnutie vo veci bolo možné urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku inak správne zistený, a preto v súlade s ustanovením § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci sám týmto rozsudkom.

*** K procesnému postupu ***

K vytýkaným procesným chybám v odvolaní obžalovaného uvádza senát odvolacieho súdu nasledovne. Nie je vôbec porušením práva obžalovaného na spravodlivý súdny proces, ak súd na hlavnom pojednávaní nevykoná všetky ním navrhované dôkazy.

Aj odvolací súd sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, ktorý na hlavnom pojednávaní pre nadbytočnosť nevyhovel návrhu obžalovaného zo dňa 22.12.2020 (č.l. 273) na doplnenie dokazovania vypočutím člena posádky RZP (MUDr. M. M.), ktorý sa dostavil na miesto činu a konštatoval u nebohej smrť, ako aj jeho návrhu zo dňa 15.07.2021 podanému do zápisnice o hlavnom pojednávaní (č.l. 314) vyžiadanim si pitevného protokolu z prvotnej obhliadky pred pitvou nebohej.

Je síce pravdou, že súd prvého stupňa v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku vôbec neuviedol dôvody, pre ktoré odmietol tieto návrhy obžalovaného na vykonanie ďalších dôkazov (§ 168 ods. 1 Tr. por.), avšak odvolací súd mal za to, že za situácie, že obžalovaný bol na hlavnom pojednávaní prítomný pri vyhlasovaní uznesení súdu prvého stupňa, ktorými jeho návrhom nevyhovel, nie je pre takéto pochybenie súdu prvého stupňa nutné napadnutý rozsudok zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

K tomu odvolací súd dodáva, že znalecký posudok z pitvy je nepochybne dôkazom „vyššej sily“ ako dôkaz spočívajúci len v písomnom pitevnom protokole z prvotnej obhliadky pred pitvou. V prípade znaleckej činnosti totiž platí, že znalec sa oboznamuje aj s dôkazmi (napr. výpoveďami vypočutých osôb, zápisnicou o obhliadke miesta činu a či inými dôkazmi, ktoré sú v danom čase už zadovážené) a aj na ich podklade vysloví svoj odborný záver, resp. odpovie na položené otázky, čo však v prípade prvotnej obhliadky už neplatí. To sa stalo aj v prejednávanej veci, keď pribratí znalci pri svojich záveroch vychádzali aj z obsahu v tom čase zadováženého vyšetrovacieho spisu.

Preto odvolací súd na verejnom zasadnutí zamietol totožné návrhy obžalovaného na doplnenie dokazovania pred odvolacím súdom, nakoľko pre meritórne rozhodnutie o vine obžalovaného v prípade skutkov v bodoch 1/ a 2/ bolo zákonným spôsobom získaných a na hlavnom pojednávaní vykonaných dostatok dôkazov (pozri nižšie).

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere odvolací súd už sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

*** K napadnutým výrokom o vine ***

V rámci svojej prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že napadnutý rozsudok je vo výrokoch o vine správny a zákonný, pretože vykonané dôkazy sú vo vzájomnej zhode a svedčia o vine obžalovaného

bez tých najmenších pochybností. Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, ktoré vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. Svoje rozhodnutie tiež dostatočným spôsobom odôvodnil.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie o vine v prípade skutku v bode 1/ odôvodnil tak, že všetky vykonané dôkazy, najmä výpovede poškodeného a svedkov B. E. a Z. E., v kontexte so závermi znaleckého posudku č. 80/2020 z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo, konštatujú smrť alebohej zavinenú inou osobou (obžalovaným). Súd prvého stupňa uviedol, že znalci označili za iniciačný moment úrazu alebohej s najvyššou mierou pravdepodobnosti mechanické násilie pôsobiace na jej hlavu formou facky inou osobou. Na základe tohto násilia došlo k akcelerovanému pádu alebohej na podlahu smerom dozadu doprava. Znalci vylúčili, že by príčinou smrti alebohej bol len samovoľný pád na tvrdú podlahu. Z výpovedí je zrejmé, že obžalovaný sa dlhodobo dopúšťal násilia aj fyzického voči alebohej, pričom na jej tele sa našli hematómy aj staršieho dáta. Všetky vykonané dôkazy, ktoré nepriamo tvoria ucelený reťazec dôkazov svedčiacich v neprospech obžalovaného, ktorý sa dopustil tohto činu aj pod vplyvom alkoholu a iných návykových látok (ako to vyplýva z výpovede poškodeného).

K posúdeniu vierohodnosti poškodeného súd prvého stupňa uviedol, že nemal prečo pochybovať o pravdivosti jeho výpovedí, keď nezistil žiadny logický motív, aby vypovedal v neprospech obžalovaného. Uviedol, že poškodený sa s odstupom času rozhodol vypovedať o skutku tak, ako sa stal (rozhodol sa spočiatku nevypovedať z toho dôvodu, že mu obžalovaný hrozil násilím - skutok v bode 2/). Nebolo zároveň zistené, že by sa poškodený v minulosti dopúšťal akéhokoľvek násilia voči alebohej. Práve naopak títo mali po rozvoze ich manželstva priateľský vzťah.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie o vine v prípade skutku v bode 2/ odôvodnil tak, že nemal pochybnosti o pravdivosti výpovedí poškodeného, ktorú podporovali aj výpovede svedkov B. E. a Z. E., ktorým sa zdôveril, že má strach ísť svedčiť na políciu, pretože sa mu obžalovaný vyhrážal násilím voči jeho osobe, ako aj voči jeho maloletej dcére.

Obrane obžalovaného, ktorý tvrdil, že poškodený mal na neho žiarliť a mal byť voči nemu zaujatý v negatívnom slova zmysle z toho dôvodu, že mu prebral manželku (nebohú), súd prvého stupňa neuveril, pretože ju nepovažoval za logickú a preukázateľnú vzhľadom na celý priebeh skutku v bode 1/.

S vyššie uvedenými úvahami súdu prvého stupňa sa odvolací súd stotožnil a považuje ich za správne, pričom ich dopĺňa (zvýrazňuje) o nasledovné.

* Skutok v bode 1/ *

Obžalovaný priznal, že v predmetný večer dal nebohej facku, pričom pred odchodom na benzínovú pumpu nebohá žila. Potvrdil to aj poškodený, ktorý vypovedal, že obžalovaný dal nebohej v ten deň večer poslednú facku a nebohá zostala ležať na zemi na mieste, na ktoré po tejto facke spadla, pričom sa s ňou chvíľu ešte obidvaja aj rozprávali. O žiadnej inej osobe, ktorá by fyzicky zaútočila na nebohú spôsobom, ako ho popísali znalci pribratí na vykonanie súdnej pitvy nebohej, nesvedčil žiaden ďalší dôkaz, a to ani výpoveď (obrana) obžalovaného. Teda odvolací súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že jediným útočníkom na nebohú bol v ten deň iba obžalovaný.

Obžalovaný sa zároveň „nešťtil“ použiť voči nebohej fyzické násilie ani v minulosti, o čom svedčia okrem výpovedí vypočutých rodinných príslušníkov nebohej dva priestupkové postihy (obžalovaný ju napadol v dňoch 07.02.2020 a 14.03.2020), pričom známky takýchto „atakov“ vyplývali aj z výsledkov vykonanej pitvy nebohej. Obžalovaný sa „nešťtil“ použiť v minulosti fyzické násilie aj voči iným osobám a takto fyzicky napadol aj poškodeného (dňa 18.06.2019).

Obžalovaný zároveň musel mať vedomosť, že nebohá v predmetný deň požívala vo väčšom množstve alkoholické nápoje. Musel vedieť o jej zlej motorike (poruche rovnováhy), keď podľa výpovede poškodeného po jeho skorších fyzických útokoch v tento deň (fackách) nebohá viackrát neudržala rovnováhu a spadla, ale vždy na „mäkké povrchy“ (postel' či gauč). Pri poslednom jeho útoku už ale spadla na tvrdú podlahu a udrela si zadnú časť hlavy.

Znalci pribratí na vykonanie súdnej pitvy nebohej tiež zistili, že jej poranenia lebečnej dutiny vznikli za jej života pôsobením vonkajšieho mechanického násilia tupého charakteru na hlavu formou jedného prudkého nárazu veľkou intenzitou do záhlavovej oblasti hlavy na pevný plošný tvrdý predmet, v dolnej časti záhlavia vpravo, v smere zozadu sprava a dopredu doľava, pričom podľa ich záverov išlo o akcelerovaný pád. Iniciáciou tohto pádu bolo aktívne násilné konanie inej osoby a mohla ju predstavovať aj facka do oblasti ľavého líca úderom otvorenou dlaňou.

U nebohej následkom tohto pádu na tvrdú podlahu vznikol tzv. akútne subdurálny hematóm, ktorý sa vyvíjal počas niekoľkých hodín. Po vzniku tohto úrazu hlavy nasleduje bezvedomie a akútne krvácanie pod tvrdú blanu mozgovú, pričom môže byť prítomný tzv. lucídny interval. Počas tohto intervalu, ktorý trvá minúty až hodiny, sa u tejto osoby navracia vedomie a môže sa správať relatívne normálne, teda nemusí javiť klinické príznaky úrazu. To je aj odpoveď na otázku, prečo mohla poškodená po páde s obžalovaným a poškodeným pred ich odchodom na benzínovú pumpu ešte „normálne“ komunikovať.

Z hľadiska vyššie uvedených úvah bol podľa odvolacieho súdu dostatočne preukázaný aj úmysel obžalovaného ublížiť nebohej na zdraví s nebanlivostným následkom v podobe spôsobenia jej smrti, pretože bola oproti nemu „slabší jedinec“. Preto námietke obžalovaného, že takýto úmysel mu nebol preukázaný, odvolací súd neprisvedčil.

* Skutok v bode 2/ *

V prípade skutku 2/ odvolací súd uvádza, že jediným priamym (očitým) svedkom konania obžalovaného v prípade skutku 1/ bol práve poškodený, a preto si obžalovaný mohol svoju „beztretnosť“ zabezpečiť i tým, že tento nebude vypovedať pravdivo o skutočnostiach, ktorých bol svedkom. V tomto „tkvel“ aj motív konania obžalovaného, teda zakrytie iného trestného činu pôsobením na priameho svedka jeho protiprávneho konania.

Neobstojí ani ďalšia odvolacia námietka obžalovaného, že poškodený bezprostredne pred zmenou prvej výpovede navštívil E. a až potom bol vypovedať druhýkrát na polícii. Poškodený totiž uviedol, že rodine nebohej povedal pravdu až po druhom výsluchu, čo tiež potvrdila aj svedkyňa B. E..

Z hľadiska hodnotenia vierohodnosti výpovedí poškodeného odvolací súd konštatuje, a ostatne to obdobne vyhodnotil aj sám obžalovaný, že základný rozpor medzi výpoveďami poškodeného bol rozpor medzi jeho prvou výpoveďou zo dňa 27.04.2020 a ostatnými jeho výpoveďami, ktorými ho z trestnej činnosti začal už usvedčovať a ktoré boli prečítané aj na hlavnom pojednávaní (z dní 02.05.2020 a 17.09.2020). Tento základný rozpor bol ale daný práve samotným skutkom v bode 2/, teda vydieraním zo strany obžalovaného.

Odvolací súd považoval za vierohodné tvrdenie poškodeného, že mal z obžalovaného „skutočný“ strach, a to vzhľadom na jeho preukázateľnú agresívnu povahu, predchádzajúce fyzické napádania iných osôb, požívanie návykových látok nielen v čase spáchania trestnej činnosti a tiež vzhľadom na skutočnosť, že poškodený aj po spáchaní skutku v bode 1/ býval po krátky čas ďalej s obžalovaným v jeho domácnosti. Poškodený tiež vedel, že obžalovaný bol v minulosti aj vo výkone trestu odňatia slobody. Preto sa aj odvolaciemu súdu javilo ako „prirodzené“, že poškodený zmenil svoju výpoveď až neskôr, keď na to „nabral odvahu“.

Je pravdou, že vo výpovediach poškodeného sú aj isté rozpory, avšak tieto považoval odvolací súd za úplne nepodstatné, pretože poškodený nemenil svoju výpoveď „v právne relevantnom“ popise protiprávných konaní obžalovaného, ktoré naplňali znaky skutkových podstát obidvoch zločinov, pre ktoré ho súd prvého stupňa uznal za vinného.

To platí aj bez ohľadu na to, že vyhrážka obžalovaného smerovala aj voči maloletej dcére poškodeného, ktorá skutočnosť nič nemení na správnosti použitej právnej kvalifikácie konania obžalovaného v prípade skutku 2/ napadnutého rozsudku, keď navyše prokurátor ani nepodal odvolanie voči tomuto výroku o vine v neprospech obžalovaného.

*** K výroku o treste ***

Podstata odvolania prokurátora spočívala v tom, že súd prvého stupňa obžalovanému uložil neprimerane mierny trest v rozpore s účelom trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák.

Preskúmaním výroku o treste (odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu) odvolací súd zistil, že tento výrok skutočne trpí vadou v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por., nakoľko uložený trest posúdil rovnako ako neprimerane mierny Zároveň odvolací súd zistil aj ďalšiu vadu tohto výroku spočívajúcu v porušení ustanovenia Trestného zákona - § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por.

Súd prvého stupňa výrok o treste odôvodnil tak, že obžalovaný sa trestných činov dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/77/2019 zo dňa 08.10.2019, a preto mu uložil úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody (i keď slovo „úhrnný“ výslovne neuviedol v tomto výroku) za použitia § 41 ods. 2 Tr. zák. (asperačnej zásady), a to s prihliadnutím aj na prirážajúce okolnosti podľa § 37 písm. h), m) Tr. zák. (že spáchal viac trestných činov a už bol za trestný čin odsúdený) a v zákonom rozpätí upravenej trestnej sadzby 7 rokov a 9 mesiacov až 13 rokov a 4 mesiace odňatia slobody, a to konkrétne na 8 rokov. S odkazom na ustanovenie § 48 ods. 4 Tr. zák. ho zároveň na jeho výkon zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Z povahy predchádzajúceho života obžalovaného (súdnej trestnosti a priestupkových postihov) vyplýva, že slobody iných osôb opakovane porušoval (dvakrát bol odsúdený aj pre trestný čin porušovania domovej slobody) a vyjadroval opakovane neúctu k autoritám (napr. príslušníkom polície) a pravidlám slušného spolunažívania. Obžalovaný vykonával za skôr spáchané úmyselné trestné činy aj nepodmienečné tresty odňatia slobody. Posledný takýto trest vykonal dňa 25.06.2017 a potom mu bola daná „šanca“ uložením podmieneného trestu odňatia slobody, ktorú ale nevyužil a neosvedčil sa v určenej skúšobnej dobe. Ďalší nepodmienečný trest odňatia slobody mu bol v minulosti nariadený a vykonal ho po tom, čo bol najskôr podmienne odsúdený, pričom sa navyše aj neosvedčil v skúšobnej dobe určenej mu pri podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

Zároveň sa všetkých skutkov obžalovaný dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom, v rámci ktorého mu bolo uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas skúšobnej doby, ktoré ale obžalovaný nerešpektoval. Skutky v bodoch 1/ a 2/ totiž obžalovaný spáchal pod vplyvom alkoholu, a skutok v bode 3/ sa stal pred pohostinstvom. V čase spáchania skutku v bode 1/ bol obžalovaný orientačne v stave stredne ťažkej opitosti. Krátko po tomto skutku, teda tiež v takomto stave opitosti, sa obžalovaný dopustil čiastočne aj skutku v bode 2/. Aj iné protiprávne konania obžalovaného z minulosti sa týkali požívania alkoholu (bol odsúdený pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a postihnutý za jazdu na bicykli pod vplyvom alkoholu).

Takéto negatívne vyhodnotenie osoby obžalovaného vyplývalo napokon aj zo záverov znaleckého psychiatrického posudku MUDr. P. O. č. 27/2020, ktorý súd prvého stupňa v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku ani nespomenul, i keď ho oboznámil na hlavnom pojednávaní dňa 15.07.2021. Podľa záverov znaleckého posudku je obžalovaný závislý od alkoholu (i keď to popiera), nadužíva ho, ale liečbu odmieta. Nadužívanie alkoholu mu spôsobuje problémy najmä v sociálnej oblasti, ale napriek tomu v jeho užívaní pokračuje. Bola u neho zistená primárne zmiešaná porucha osobnosti s rysom antisociálnym a emočne nestabilným. Asociálne rysy sú charakterizované neuznávaním bežných sociálnych noriem, nedostatkom až neprítomnosťou vyšších citov a emočných väzieb k druhým ľuďom. Znalec konštatoval, že u neho absentuje čo i len náznak ľútosti nad smrťou poškodenej manželky. Emočne nestabilné rysy sa vyznačujú náchylnosťou konať impulzívne, a to bez ohľadu na možné následky.

Skutkové okolnosti prejednávanej veci, ktoré by bolo možné vyhodnotiť pri úvahách o výmere trestu v prospech obžalovaného, žiadne zistené neboli. V neprospech obžalovaného je naopak možné identifikovať viaceré vyššie popísané negatívne zistenia. Z týchto dôvodov odvolací súd prisvedčil odvolacej námietke prokurátora v tom, že uložený trest odňatia slobody je neprimerane mierny.

Zároveň odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vychádzal pri úprave trestnej sadzby trestu odňatia slobody z nesprávneho výpočtu a nesprávne priznal obžalovanému prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., čím došlo k porušeniu ustanovení Trestného zákona - § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por.

Odvolací súd konštatuje, že u obžalovaného zistil v zhode so súdom prvého stupňa priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., t.j. že už bol za trestné činy v minulosti odsúdený.

Odvolací súd sa nestotožnil s ďalším záverom súdu prvého stupňa, že u obžalovaného bola daná aj priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., t.j. že spáchal viac trestných činov, pretože obžalovanému mal byť uložený úhrnný trest podľa tzv. asperačnej zásady (§ 41 ods. 2 Tr. zák.), ktorej aplikácia prichádza do úvahy vtedy, ak páchatel' spácha dvoma alebo viacerými skutkami dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom. V takom prípade sa zvyšuje horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu, pričom opätovné zohľadnenie spáchania viacerých trestných činov aj priznaním tejto priťažujúcej okolnosti by preto bolo už v rozpore so zásadou ne bis in idem v neprospech obžalovaného.

Základná trestná sadzba trestu odňatia slobody trestného činu najprísnejšie trestného zo zbiehajúcich sa trestných činov bola od 5 až 10 rokov (§ 148 ods. 2 Tr. zák.), pričom po úprave v zmysle §§ 38 ods. 4 a 41 ods. 2 Tr. zák. sa trestná sadzba „upravila“ na 6 rokov a 8 mesiacov až 13 rokov a 4 mesiace, ktorý úhrnný trest uložený v tejto sadzbe je zo zákona vždy nepodmienečný (§§ 34 ods. 6, 49 ods. 1 a 51 ods. 1 Tr. zák.). Odvolací súd nezistil u obžalovaného splnenie podmienok pre mimoriadne zníženie trestu (§ 39 Tr. zák.).

Odvolací súd zároveň dospel k záveru, že obžalovanému je nutné uložiť trest odňatia slobody aj ako ďalší trest podľa § 43 Tr. zák., pretože obžalovaný bol odsúdený za trestný čin, ktorý spáchal predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/77/2019 zo dňa 08.10.2019 vykonaný, a ukladal mu trest rovnakého druhu.

Odvolací súd preto obžalovanému s prihliadnutím najmä na spôsob spáchania činov a ich následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúcu okolnosť a na jeho osobu, jeho pomery a možnosti jeho nápravy uložil úhrnný a ďalší trest odňatia slobody na 11 rokov, ktorá výmera zohľadňuje aj zásadu ukladania ďalšieho trestu, podľa ktorej nesmie tento trest spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého skorším rozsudkom prevyšovať najvyššiu výmeru dovolenú týmto zákonom pre tento druh trestu, t.j. dobu dvadsiatich piatich rokov.

Takýto trest považoval odvolací súd vzhľadom aj na okolnosti spáchaných trestných činov za primeraný, zákonný, spravodlivý a naviac schopný splniť i svoj účel v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd považuje možnosti nápravy obžalovaného a jeho schopnosť viesť na slobode riadny život prakticky za veľmi sťažené, keď u obžalovaného „vystupuje“ do popredia najmä represia a ochrana spoločnosti, pretože skôr uložené tresty nevedli k jeho prevýchove a vedeniu riadneho života bez páchania ďalšieho protiprávneho konania.

Zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako tak rozhodol už aj súd prvého stupňa (i keď s nesprávnym použitím ustanovenia § 48 ods. 4 Tr. zák. vo výroku o spôsobe výkonu trestu), nakoľko pred spáchaním trestných činov už bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin - § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. Iné zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody sa odvolaciemu súdu nejavilo ako dôvodné (§ 48 ods. 4 Tr. zák.).

***

Z takto rozvedených dôvodov preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v celom výroku o uloženom treste a o zrušení skoršieho rozsudku. Následne sám rozhodol pri splnení zákonných podmienok uvedených v § 322 ods. 3 Tr. por. týmto rozsudkom o „sprísnení“ trestu odňatia slobody obžalovanému, ktorý mu uložil ako trest úhrnný a ďalší (výrok I.).

Konštatovanie porušenia ustanovenia § 37 písm. h) Tr. zák. by sa síce mohlo javiť na prospech odvolania obžalovaného, ale odvolací súd obžalovanému trest sprísnil na podklade odvolania prokurátora. Preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol podľa § 319 Tr. por. (výrok II.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.